

de mange Tilfælde, hvor særlige Forhold kan foreligge, og i Regelen vil forudsætte, at der fra Domfældte eller fra hans Forsvarer eller Paatalemyndigheden fremsættes Børgøring herom. Til Støtte for, at Domfældte i et saadant Tilfælde bør have Afkortning i Afsoningstiden, kan henvises til Retsplejelovens § 1003, der bestemmer, at den overordnede Ret, naar en Anke, som alene er rejst af Paatalemyndigheden, afvises eller forkastes, kan gøre saadan Forandring i den ved den paaankede Dom bestemte Straf, som i Medfør af Straffelovens § 86 findes begrundet ved det Varetægtsfængsel, som Domfældte har været underkastet efter Domsafsigelsen.

Det forekommer endvidere ofte — navnlig under de nuværende Forhold, hvor Domstolene og Paatalemyndigheden er stærkt bebyrdet af Straffesager, at rene Tilfældigheder bliver afgørende for, hvor hurtigt der kan udfærdiges Domsudskrift, denne med Politimesterens Indstilling fremsendes til Statsadvokaten, af denne forsynes med Fuldbyrdelsesordre, og Sagen tilbagesendes til Politiet til Fuldbyrdelsens Iværksættelse.

Justitsministeriet maa under Hensyn til det anførte anse det for ønskeligt, at der fastsættes saadanne Bestemmelser for Afsoningstidens Beregning, at de domfældtes Afsoningstid bliver beregnet ensartet, hvilket bør ske ved, at der fastsættes Bestemmelser, hvorefter Afsoningstiden beregnes fra et Tidspunkt, der er uafhængigt af ekspeditionsmæssige Forhold paa Dommerkantorerne, de kollegiale Retters Justitskontorer og hos Politiet og Paatalemyndigheden.

Justitsministeriet maa imidlertid formene, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at medtage detaillerede Regler i Loven, men at fastsætte, at de nærmere Bestemmelser om Beregningen af Afsoningstiden fra et Tidspunkt mellem Domsafsigelsen og Fuldbyrdelsens Iværksættelse fastsættes ved kongelig Anordning.

Det tilføjes, at Ændringsforslaget er tiltraadt af Rigsadvokaten.